

Margó Zelma, operetténekesnő, sz. 1868-ban, megh. 1928. dec. 17-én, Budapesten. Tehetségét Verő György fedezte fel, mire 1886-ban a színipályára lépett Aradi Gerónél, Egerben, ahol aug. 2-án a »Gasparone« c. operett Szóra szerepében mutatkozott be; a téli szezonban Szegezen működött. 1888. ápr. 10-én mint vendég fellépett a Népszínházban a »Mikádó« Katisha szerepében, nagy sikerrel. Ezután a vidék minden nagy színpadján számottevő siker mellett működött. 1899-ben Kolozsvárról a Magyar Színházhoz kapott meghívást. Itt az »Asszonyregiment« főszerepét száznál többször játszotta, majd újra diadalt arat a »Newyork szépek«, »Postásfiú és huga« és »Angot« c. operettekben. Négy évig volt a színház oszlopos tagja. Ezután Székesfehérvárra állandó vendégnek hívták meg. 1909-ben Linzer Béla fővárosi szeszgyáros felesége lett és ezentúl már nem szerepelt a színpadon.

Marguerita Lujza, (Nikita), amerikai énekesnő, sz. 1872-ben. 1888. jan. 19-én vendég szerepelt a Népszínházban.

Mari, az ezred leánya. Nagy vígopera 2 felv. Írta Saint-Georges és Bayard. Zen. szerz. Donizetti. Ford. Egressy Benjamin. Első előadása a Nemzeti Színházban 1844. márc. 14-én volt. Főszereplők ezek voltak: Mari: Schödelné; Toni: Joób Zsigmond; Sulpicio: Szerdahelyi József. A M. Kir. Operaház felújította 1888. okt. 30-án, a Népopera előadta 1912. szept. 2-án. (A párizsi Opéra-Comique-ban 1888. dec. 30-án 800-adszor adták.)

Mari, egy anya a népből, népsz. 5 felv. Társszerző: Dennery. Fordította: Czakó Zsigmond. Bem. 1846-ban, a Nemzeti Színházban. (A darabot a pesti német színészek a magyarokkal egyidőben hirdették; hogy a magyar színészek előnyhöz jussanak, éjjel-nappal tanulták a darabot és vitték színpadra.)

Mariancsics Imre, író, sz. 1893-ban, Krassószörény megyében. Műegyetemi tanulmányait betegség miatt meg kellett szakítania. A világháborúban hadnagy lett, majd Rákosi Szidi színésziskolájába iratkozott be. Egy ideig színészkedett is, Fo-

ldor Oszkár társulatánál, Szombathelyen és Andor Zsigmondnál, Székesfehérvárott. Közben a Színészegyesületnél rendezői vizsgát is tett. Működött Budapesten is, az Intim Kabarében. Azután elhagyta a színpadot és a »Budapesti Hírlap« kötelékébe lépett, ahova már előzőleg is írogatott. Itt a színházi rovat vezetője és színházi kritikákat ír. Színművei: »Horoszkop«, ballada 1 felv. Bem. 1925. dec. 20. Forgács Rózsi Kamaraszínházában. »Beethoven álma«.

Mariay Ödön, író, sz. 1883. jan. 13-án, Nagylétán, Bihar m. Középkolai tanulmányait a debreceni református főgimnáziumban végezte, azután jogtudományi doktorátust szerzett a kolozsvári tudományegyetemen. Állami szolgálatba lépve, osztálytanácsos lett a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumban, ahol több mint egy évtized óta a művészeti ügyosztályban működik, mint irodalmi előadó.

Első versei a »Debrecen« című napilapban jelentek meg. A debreceni Csokonai Színház mutatta be első színpadi kísérletét, egy operett szövegét, melynek meseje az utolsó nemesi inszurrekció idejében játszódik le. Első novellái a »Budapest« című napilapban és a »Budapesti Hírlap«-ban jelentek meg, azután pedig számos más fővárosi napilapban és folyóiratban. Első önálló novellás kötete 1910-ben látott napvilágot »Kelet Fia« címmel. A Magyar Könyvtárban is megjelent egy novellás füzet »Muzsikus történetek« címmel. 1917-ben »Aranyszájú Zongh« című nagyobb novellás kötete következett, melyben nagy feltűnést keltett a »Nyalka élete és halála« c. állat-regény, mely egy ló életét írja meg hortobágyi csikó korától, a háborúban való elpusztulásáig, teljesen újszerű, az állati lelket megrázóan megelevenítő módon. Ezt a munkáját több idegen nyelvre lefordították, más novelláival együtt. 1918. okt. 27-én mutatta be a Nemzeti Színház »Rákóczi harang« című három felvonásos színművét, mely a debreceni civis-világból vette tárgyát és a magyar parasztnak a földhöz való ragaszkodását festi bensőséges, életteljes színekkel. A színmű könyvalakban is megjelent. A »Napkelet« folyóiratban látott napvilágot »Ósikelet« c. regény-